

i alt 63 000 t Korn af alle Kornsorter. Reserveerne har til Formaal dels at imødegaa den Vanskelighed, som opstaar, hvis Høsten indtræder meget sent et Aar. Vi maa jo regne med, at vi af Aarets Høst skal kunne dække et Forbrug paa $12\frac{1}{2}$ Maaned, og det vil endelig ogsaa være nødvendigt at have mindst 3 Ugers Forbrug i Reserve for at kunne lade Overgangen fra det ene Aar til det andet foregaa uden Vanskelighed. Ærede Medlemmer vil have set, at i Aar er Overgangen fra det ene Aar til det andet sket uden de store Vanskeligheder, som mange andre Landre i Overgangstiden har prøvet, hvor der paa enkelte Steder i Landet fremkommer Kornmangel. Det er nødvendigt at have i alt Fald et 3 Ugers Kvantum, for at Overgangen paa den Maade kan gaa tilfredsstillende. Det vil altsaa være nødvendigt at beregne 5 Ugers Reserve ud over de 12 Maaneders Forsyning. Resten af de 63 000 Tons er beregnet til Imødegaaelse af Svind.

Jeg vil her gerne benytte Lejligheden til at gentage, hvad jeg ved en tidligere Forhandling her i Tinget — ogsaa med det ærede Medlem, som i Dag er Ordfører for Forslagsstillerne — har nævnt: at Ernæringsraadets Administration af Kornet har været af en saadan Art, at det Svind, der er paa denne mægtige Forretnings Korn, er meget ringe, overordentlig meget ringere end det Svind, mangfoldige meget mindre Forretninger kalkulerer og ogsaa har. Svind ved Tørring, Svind ved fejlagtig Afvejning, Svind endelig ved Brand og anden Ødelæggelse har tilsammen været, jeg tror, omkring ved $1\frac{1}{2}$ pCt., men jeg har ganske vist ikke Procenttallet lige hos mig; i alt Fald ved jeg, at Svindets Procenttal er meget lavt. I denne Forbindelse vil jeg gerne yderligere sige, at jeg synes ikke, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har nogen Grund til at misrekommandere Ernæringsraadets Administration ved de Bemærkninger, som han fremsatte angaaende Kliddene. Det ærede Medlem behøver jo ikke at gaa længere end fra sin Stol til den næste Stol for hos sin Nabo (Pinstруп) at erfare, at de Udtalelser om Kliddene, som han fremførte, ikke stemmer med Virkeligheden. De Klid, som den ærede Ordfører siger til, er Klid, der maa betegnes ikke som ødelagte, men som beskadigede Klid, beskadigede i den Forstand, at de ikke kan indgaa i Brødfabrikationen, hvilket selvfølgelig ikke har medført, at disse Klid har henligget uan-

vendt, men som tværtimod har medført, at de er blevet anvendt til Opfodring. Det Svind, som er kommet paa Kliddene, tror jeg, man kalkulerer til $1\frac{1}{2}$ pCt., medens mangfoldige Forretninger med Klid kalkulerer et 10 pCt. Svind herpaa, da Klid i Sommeren er en vanskelig behandelig Vare.

Idet jeg rekapitulerer de Tal, som jeg har fremsat her, i nogle Hovedgrupper, vil det samlede indenlandske Forbrug kræve: til Brød 362 000 t Korn, til Gryn 100 000 t Korn, til Gæringsindustrien 40 000 t Korn, til Foder 153 000 t, til Island og Færøerne 3 500 t og til Reserver 63 000 t, i alt 721 500 t Korn. Dette er det Forbrug, som vi maa regne med for Aaret. Det lader sig ikke gøre, saaledes som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne gør det, at lægge til Grund for Forbruget i indeværende Aar det Forbrug, som regnskabsmæssig har fundet Sted i det foregaaende Aar. Intet Budget, intet Regnskab kan anvendes uforandret i det følgende Aar i finansiel Henseende, og endnu mindre vil det kunne lade sig gøre paa dette Omraade, hvor Forholdenes Forandring maa tages i Betragtning, og hvor navnlig et Forhold blev ganske forbigaaet af det ærede Medlem, nemlig dette, at der utvivlsomt i det forløbne Aar er anvendt mere Korn til de Formaal, her er Tale om, til industriel Brødfabrikation og i Bagerier og tilsvarende Virksomheder, end det, som er passeret gennem Statens Lagre. Den daværende Kornordning var ny i Fjor, og der fandtes utvivlsomt ved Begyndelsen af dette Aar Reserver andetsteds end paa Statens Lagre, der fandtes skjulte Reserver mangfoldige Steder i Landet, som nu er totalt opbrugte, saaledes at vi i Aar maa regne med de Tal, som dækker de besluttede Rationeringer, og de Tal, som dækker den af sagkyndig Drøftelse fremgaaende Overbevisning om, hvad der er nødvendigt til Opretholdelse af de Virksomheder eller til Gennemførelse af de Formaal, Kornloven stiller. Det ærede Medlem vil vide, at forskellige Virksomheder i det forløbne Aar er blevet underernæret i en Grad, som Landbrugsvirksomheden utvivlsomt vil anerkende som værre end sine egne Vanskeligheder, og at mange Heste, som i Henhold til Kornloven skulde have Foder fra Statens Lagre, snarere er blevet sultet end underernæret. Derfor er der beregnet større Kvanta til de Formaal i Aar end i Fjor, fordi det ikke, naar den sagkyndige Prøvelse er ført til Ende, vil vise